

Crítica òpera

Imma Merino

Caure en la banalitat posada en qüestió

Les pêcheurs de perles

Direcció musical: Yves Abel.
Direcció escènica: Lotte de Beer.

13 de maig, Gran Teatre del Liceu

Quan l'any 1863 George Bizet, un dels representants del gust francès del segle XIX per l'exotisme, va compondre *Les pêcheurs de perles* amb un llibret ambientat a Ceilan, faltava més d'un segle perquè aquesta illa asiàtica es convertís en Sri Lanka, on, traslladant l'acció a la contemporaneïtat, transcorre la posada en escena concebuda fa uns anys per Lotte de Beer, per a una producció del Theater an der Wien, i reposada al Liceu per Dorike van der Genderen. Considerant la necessitat de fer més atractiva una òpera amb un llibret pròxim al ridícul sobre la rivalitat entre dos amics (Nadir i Zurga) per l'amor d'una sacerdotessa

L'òpera de Bizet feia més de 50 anys que no es representava al Liceu ■ JOSEP LOSADA

(Léïla) obligada a la castedat, Lotte de Beer escenifica la trama com un xou d'impacte (tipus *Supervivientes*) amb què s'apunta la idea que el gust per l'exotisme persevera en l'actualitat amb diferents formes que, de manera inevitable, inclouen l'espectacle amb aventurers de fireta.

Transmutada l'obra en

un xou d'impacte, la representació inclou a l'escenari uns espectadors que, encarnats pels membres del cor, són distribuïts en els pisos d'un edifici que els espectadors "reals" observen com si fossin una rèplica del James Stewart de *La finestra indiscreta*. Els espectadors escènics són, hipotèticament, telespec-

tadors del xou, que fa que hi hagi un moviment constant i excessiu de gent amb càmeres i perxes. Però el problema més gran és que, quan es vol exercir una crítica o almenys es vol ironitzar sobre unes formes d'espectacle lligades a uns comportaments socials, se'n faci una simulació amb què es pot cau-

re en la mateixa banalitat posada en qüestió. Ho exemplifiquen els vídeos, enregistrats a la Boqueria, en què diversos telespectadors, opinant sobre com ha de ser el desenllaç, condemnem els enamorats Nadir i Léïla a la mort per haver transgredit la prohibició.

Pel que fa a la qüestió musical, l'orquestra del Liceu fa present la brillantor musical de Bizet, a vegades fàcil, però també travessada per un bell lirisme. Respecte a la vocal i pel que fa al primer repartiment, els amics Nadir i Zurga són correctament encarnats pel tenor John Osborne i el baríton Michael Adams, però llueixen més l'exquisida soprano russa Ekaterina Bakanova i el baix argentí Fernando Radó, interpretant el gran sacerdot Nourabad convertit en presentador del xou.

Els 'armilles grogues', a Visa Pour l'Image

ACN
PERPINYÀ

La 31a edició del Visa Pour l'Image, que se celebrarà del 31 d'agost al 15 de setembre a Perpinyà, dedicarà dues exposicions al moviment dels 'armilles grogues'. Els treballs seleccionats són de Olivier Coiret i Éric Hadj i mostraran les mobilitzacions que van protagonitzar des de diferents punts de vista. El director del festival, Jean-Françoise Leroy, va explicar divendres que hi havia múltiples publicacions dedicades a aquest fenomen i que, per oferir una visió més àmplia, també s'ha programat una projecció on es podran veure altres fotografies. El festival de fotoperiodisme oferirà un total de 25 mostres, entre les quals n'hi haurà també sobre el turisme i la fauna, la crisi del Iemen o la situació a Veneçuela des de l'any 1984. ■

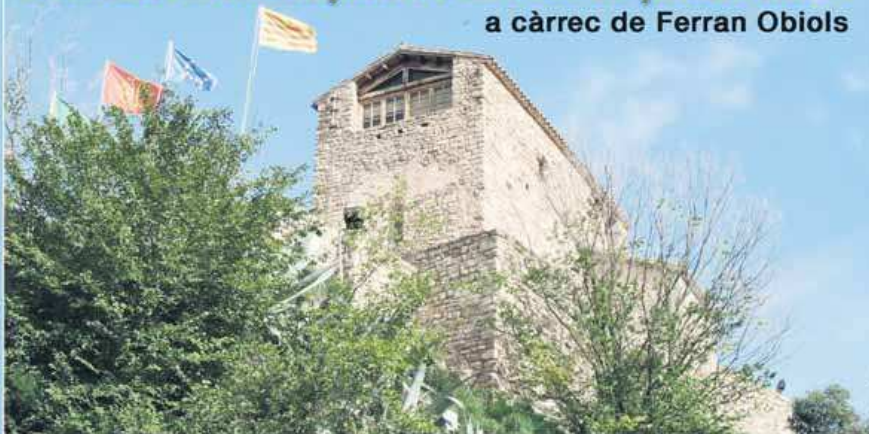
SANTUARI ECOLÒGIC DEL CASTELL DE GALLIFA

Dissabte
25 de maig
de 2019
d'11 a 14 hores

Taller d'Etnobotànica Plantes aromàtiques i l'art de la pedra seca

a càrrec de Ferran Obiols

Informació: 649 94 83 50 / 671 77 91 27 - santuariecologic.gallifa@gmail.com - www.santuariecologic.com